

Item ager similis subcisiuus est, qui non assignatus Republicæ, populoq; aut coloniæ, cuius sine circumscriptione datur, remanet in eius potestate, qui assignare potuerit, hoc est, principis. Vnde inter XIII. controuersiarum genera illa uel præcipua est, quæ de subcisiuiis agris oritur.

FINIS.

LOCA SVETONII

PER ERASMV M RESTITVTA.

ERASMV S ROTERODAMVS

candido lectori S. D.

VM hanc editionē iam ador-
nassē, cōmodū allatus est
Suetonius, Aldinis typis excu-
sus, sed emēdatus opera Bapti-
stæ Egnatij, uiri cū primis tū
integri, tū eruditi: nā utrunq;
iuxtā requirendū arbitror in

eo q̄ ueterū lucubrations emendandas aut explican-
das suscipit. Equidem Aldi mei mortem, hoc fero mo-
deratius, q̄ in hāc restituendi bonos autores prouina-
ciam successerit, qui demortui per se clari gloriā ob-
scuret: si tamē hoc est obscurare, uirtute uirtutē uin-
cere.

670 ANNOT. IN C. SVE. TRAN.
cere. Atq; ut inam ut Suetonium, Aurelium Victorē,
& Eutropium dedit, itidem et Aclium Spartianum,
ceterosq; huic adiūctos nobis dedisset, in quibus nos
permulta restituumus. Nam omnia, quā poteram, nisi
codicum antiquorum auxilio adiutus? Tametsi & in
Tranquillo nonnulla restituumus quæ Egnatium licet
oculatissimum suffugerant. Velut in Cæsare Dicta-
tore Capite decimoctauo.

Eodem modo Nonium Quæstorem,
quod compellari apud se maiore potesta-
tem passus esset. Modo, expunximus ex fide uet-
ustissimi codicis. Siquidem eodem hīc aduerbium est,
ut subaudiam coniecit. Sunt hoc genus & alia nonnul-
la, sed minutiora, quā ut operæ precium sit sigilla-
tim recensere. Ceterum quod in Othone Egnatius le-
gendum putat, Τί γὰρ μεδ' ἔστι τοῖς μακροῖς αὐ-
λοῖς αὐλῆν, ab illo dissentio, quod hæc ferè uerba
Beroaldus ab erudito quodam admonitus ex Dione
huc transfulerit. Neq; uariant hīc quæ uiderim exem-
plaria. Tantum in nonnullis pro αὐλοῖς uiciatū erat
ἀσύλοισ. Legendum igitur haud dubiè Τί γὰρ μοι-
νὴ μακροῖς αὐλοῖς, id est, quid mihi cū longis tibijs?
Qua de re copiosius nobis dictum est in Adagiorū
Chiliadibus. In Caligula pro Nec dicēdi finem factū,
restitueramus exemplari peruetusto, Nec licendi fi-
nē factum: etiamsi post comperi locū hunc à Budæo
nostro

nostro correctum in Assē. Hoc admonere uisum est, quò plus ponderis habeat Budæana castigatio, quam ea nullius uetusti codicis præfetur auctoritatem. Porro quod in Augusto legitur: Δότε κρότον, ηὐλ πάντες ὑμεῖς μετὰ χαρᾶς τι ποιῆτε, Id est, date plausum, & omnes uos cum gaudio quippiam facite. In quo & Egnatius hallucinatus est: ego, ni fallor, & unus & primus restitui, idq; ex qualibuscunq; uestigijs antiquissimi codicis. Legendum igitur ad hunc modum: Δότε κρότον, ηὐλ πάντες ὑμεῖς μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε. Id est, Date plausum, & uos omnes cum gaudio plaudite. Est enim uersus Trochaicus. Præcesserat autem in exemplari nostro et alter huic similis Trochaicus, aut certe hemistichion, sed figuris elementorum adeò deprauatis, ut quid scriptum esset, non quiuerimus coniungere. Iam quod est in Verasiano, ὦ λάχης λάχης, Οταρ ἀποθάνης, αὐθιγῆς ἔσθῃ ὑπαρχῆς ἐρησῆ κήρυλ. Si quid suffragarentur exemplaria, lubens legerim ad hunc modum, ὦ λάχης λάχης, Οταρ Δαποθάνης, αὐθιγῆς ἔσθῃ κήρυλ. Id est, O Laches Laches, At ubi mortuus fueris, rursus eris Cerylus, ut ὦ λάχης λάχης sit clausula prioris carminis, cui succedit integer Iambicus trimeter, tametsi hac de re nolim contendere. Ceterum de nummorum analogia, si quid à Budæo dissentit Egnatius, Portium suum secutus, quòd nobis nec otium

672 LOCA SVE. PER. ER. AS. RE.

otium suppetebat, nec ad hunc laborem propriè per-
tinebat, non fuit studium excutere. Addidimus autem
indicem, quo potissimum annotauimus, si quid nouè,
præterq; superiorum autorum consuetudinem, aut si
quid etiam Græcanicè dictum est, ne nihil sit lucri,
quod lectorem ad emendum inuitet. Nec hoc tamen
solum accedet, quin et quicquid adiecit Egnatius, hic
habes, & præterea nonnulla, quæ nos soli etiam
restituimus. Bene uale charissime

lector, & hisce nostris

laboribus se-

liciter

fruere. Anno

M. D. XVII.

ANNOT-